

Sygn. akt V Pz 105/13

POSTANOWIENIE

Dnia 9 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Piotrkowie Trybunalskim – V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w składzie:

Przewodniczący: SSO Magdalena Marczyńska (spr.)

Sędziowie: SSO Beata Łapińska

SSO Mariola Mastalerz

Protokolant: asyst. sędz. Sławomir Fert

po rozpoznaniu w dniu 9 grudnia 2013 roku w Piotrkowie Tryb.

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa A. D.

przeciwko Przedsiębiorstwu (...)

w T. Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T.

o odszkodowanie za niezgodne z prawem

rozwiązanie przez pracodawcę

umowy o pracę bez wypowiedzenia

na skutek zażalenia pozwanego

na postanowienie zawarte w punkcie „2”

wyroku Sądu Rejonowego – Sądu Pracy w Tomaszowie Maz.

z dnia 2 sierpnia 2013r.

sygn. akt IVP 182/12

postanawia:

- 1. zmienić zaskarżone postanowienie i zasądzić od powoda A. D. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa (...) w T. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego;**
- 2. zasądzić od powoda A. D. na rzecz pozwanego Przedsiębiorstwa (...) w T. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. kwotę 90 (dziewięćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu, w tym kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego za postępowanie zażaleniowe.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem zawartym w punkcie „2” wyroku z dnia 2 sierpnia 2013 roku Sąd Rejonowy – Sąd Pracy w Tomaszowie Maz. nie obciążył powoda A. D. kosztami zastępstwa procesowego na rzecz pozwanego (...) w T. Spółki z o.o. z siedzibą w T. W uzasadnieniu przedmiotowego wyroku Sąd Rejonowy nie podał podstawy prawnej rozstrzygnięcia w przedmiocie kosztów postępowania, ani też nie wskazał, jakie szczególne okoliczności uzasadniały odstąpienie od obciążania powoda tymi kosztami.

Na powyższe postanowienie wniósł w dniu 11 października 2013 roku zażalenie pełnomocnik strony pozwanej. Skarżący zarzucił postanowieniu obrazę przepisów prawa procesowego mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, a mianowicie:

- art. 98 § 1 i 3 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie;

- art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. poprzez niewskazanie przepisów prawa oraz motywów, którymi kierował się Sąd nie obciążając powoda kosztami procesu.

Wskazując na powyższe skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego postanowienia i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów zastępstwa procesowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych za pierwszą instancję oraz kosztów postępowania zażaleniowego według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. ustalił dodatkowo co następuje:

Powód A. D. po zwolnieniu z pracy u pozwanego przebywał na zwolnieniu lekarskim przez 6 miesięcy, a następnie pobierał świadczenie rehabilitacyjne. Od stycznia 2013 roku jest uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy.

(dowód: zeznania powoda k. 38 odwrót, 39 w aktach sprawy)

Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Piotrkowie Tryb. zważył co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

W ocenie Sądu Okręgowego w niniejszej sprawie należy przyznać rację skarżącemu, że Sąd Rejonowy dopuścił się obrazy przepisów prawa procesowego mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie sprawy, albowiem nie wskazał przepisów prawa oraz motywów, którymi kierował się nie obciążając powoda kosztami zastępstwa procesowego.

Za uzasadniony należało także uznać zarzut naruszenia art. 98 k.p.c. poprzez jego niezastosowanie w sprawie.

O ile bowiem w sprawach z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych w przedmiocie kosztów sądowych przewidziane są szczególnie regulacje, zawarte obecnie w ustawie z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (tekst jedn. Dz. U. z 2010r. Nr 90, poz. 594 ze zm.), o tyle w przypadku wynagrodzenia adwokata) znajdują zastosowanie ogólne zasady dotyczące zwrotu kosztów procesu określone w art. 98 i nast. k.p.c. Wśród nich podstawowy charakter posiada wyrażona w art. 98 § 1 k.p.c. zasada odpowiedzialności za wynik procesu, zgodnie z którą – strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty procesu, tj. koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Zgodnie zaś z ustanowioną w art. 98 § 2 i 3 k.p.c. zasadą kosztów celowych, do niezbędnych kosztów procesu strony reprezentowanej przez adwokata zalicza się wynagrodzenie i wydatki jednego adwokata, koszty sądowe oraz koszty nakazanego przez sąd osobistego stawiennictwa strony. Wyjątek od zasady odpowiedzialności za wynik procesu ustanawia art. 102 k.p.c. który pozwala w wypadkach szczególnie uzasadnionych zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów lub nie obciążać jej w ogóle kosztami. Przepis ten nie może być rozszerzająco wykładany i wyklucza uogólnienia, a może być stosowany w zależności od konkretnego przypadku.

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się do tego, czy koszty zastępstwa procesowego powinny zostać rozliczone zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (art. 98 § 1 k.p.c.), czy też w oparciu o zasadę słuszności (art. 102 k.p.c.).

Analiza materiału dowodowego zebranego w sprawie, a w szczególności zeznań złożonych przez powoda na rozprawie w dniu 26 lipca 2013 roku, nie pozwala przyjąć, że jego sytuacja materialna jest wyjątkowo trudna. Od stycznia 2013 roku powód jest bowiem uprawniony do renty z tytułu niezdolności do pracy, a zatem posiada stały dochód, który pozwala mu na uiszczenie kosztów zastępstwa procesowego, których wysokość w przedmiotowej sprawie jest stosunkowo niewielka. W sprawie nie zachodzą także inne szczególne okoliczności, które uzasadniałyby odstąpienie od obciążania powoda kosztami zastępstwa procesowego na podstawie art. 102 k.p.c.

Z tych też względów, Sąd Okręgowy – Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, na podstawie art. 386 „1” k.p.c. oraz art. 397 § 2 k.p.c. orzekł, jak w punkcie „1” sentencji. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego ustalono na podstawie przepisów art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 1 w zw. z § 2 oraz § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 461) – por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 marca 2012 roku, II PZ 3/12, LEX nr 1168871.

O kosztach procesu za postępowanie zażaleniowe orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c. oraz § 6 pkt 1 w zw. z § 2, § 12 ust. 1 pkt 2 oraz § 13 ust. 2 pkt 1 ww. rozporządzenia.